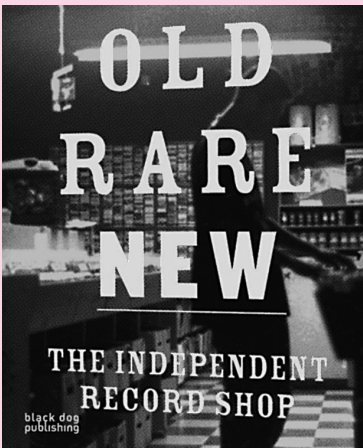

Boekbespreking

Lang leve de platenzaak

André Nuchelmans

Emma Pettit en Nadine Käthe Monem (eds.) – *Old Rare New: The Independent Record Shop* – London: Black Dog Publishing, 2008 – ISBN 978-1-906155-32-2 – Prijs: € 31,95

De gespecialiseerde, kleinere muziekwinkel krijgt het steeds moeilijker. Zo sloten in Amsterdam de afgelopen jaren gespecialiseerde en gerenommeerde winkels als Get Records en Sounds of the Fifties de deuren. Maar ook een grotere winkel als Boudisque wist het hoofd niet boven water te houden. De oorzaak van deze sluitingen is een combinatie van de teruglopende verkoop van geluidsdragers, de concurrentie van internet als verkooppunt en, niet in de laatste plaats, de stijgende huurprijzen van winkelpanden in stadscentra.

Aan de auteurs van de bijdragen aan *Old rare new* kan de sluiting van deze winkels in ieder geval niet liggen. Zij geven steevast aan dat de onafhankelijke platenzaak hun voornaamste, zo niet enige bron voor aankopen is. De meesten zien ook geen enkel voordeel in de mogelijkheid muziek te downloaden. Er gaat niets boven de ouderwetse langspeelplaat met bijbehorend artwork en eventueel nog een uitklaphoes of bijgeleverd inlegvel met saillante details over de uitvoerenden en hun inspiratiebronnen.

Old rare new biedt een prettige combinatie van overzichtsartikelen en interviews met muzikliefhebbers en -fanaten. Zo is er uitgebreid aandacht voor een rondreis door de Verenigde Staten op zoek naar onafhankelijke platenzaken. Een ander artikel beschrijft de ontwikkeling van de geluidsdrager. Maar het boek bevat vooral aanstekelijke verhalen over het verzamelen van muziek of geluid op vinyl. Velen weten nog te vertellen hoe het in hun vroege jeugd of kindertijd begonnen is. De enige manier om hen bij een bezoek aan familie stil te houden, was ze met een doos singles apart te zetten. Ook komen de verschillende

soorten verzamelaars uit de interviews naar voren. De een verzamelt om een band of musicus compleet te hebben, een ander gaat het uitsluitend om de labels, terwijl een derde alleen originele eerste persingen van de platen wil hebben. En natuurlijk heb je ook mensen die alleen muziek verzamelen die ze mooi vinden. Het boek bevestigt het stereotype beeld van de muziekverzamelaar: mannen ouder dan dertig. Ditzelfde beeld geeft het Nederlandse boek *Vinylfanaten* van Robert Haagsma, en iedere bezoeker van een willekeurige platenbeurs zal het bevestigen.

Over de rol van internet verschillen de meningen. De een vindt het een verrijking, de ander een verarming. Plotsklaps is alles binnen handbereik, terwijl je daar vroeger jaren platenzaken voor moest afstropen. De charme van het vinden van iets gewilds is daarmee weg. Bovendien drijft het volgens sommigen de prijzen op en wordt het steeds moeilijker iets bijzonders voor een spotprijs te vinden. Iedereen kan tenslotte op internet kijken wat de gek ervoor over heeft. De prijzen bevestigen echter wel dat vinyl een gewild verzamelobject is.

Unaniem zijn de schrijvers en geïnterviewden over de toekomst van de onafhankelijke platenzaak: die zal altijd blijven bestaan. Geen enkel internetattendingssysteem kan op tegen de expertise van een goede winkleigenaar of -bediende.